

Událost a LOGOS

Každá (pravá) událost se děje tak, že postupně ukazuje a zase ukrývá své jednotlivé fáze. Fází přitom miníme určitou část resp. úsek událostního dění, které samy o sobě nemají žádnou skutečnost, ale jsou neodlučně spjaty s celkem události. Událost se tedy nikdy nemůže ukázat celá najednou, ale ukazuje se takřkajíc po etapách; ukazuje se přitom bez ohledu na to, je-li to čímkoliv nebo kýmkoliv vnějším zaznamenáno či nikoliv. To, jak se událost v tom kterém okamžiku ukazuje, je pouhým poukazem na celou událost, ale není ani jejím skrýváním, ani jejím odhalováním. Heidegger (GA 55, 177n., 1943 a 1944) proto interpretuje v tomto smyslu Hérakleitův zlomek 93, týkající se Apollóna, „vládce delfského“: to, co se ze skutečnosti (která je vždy časová) právě nyní a zde ukazuje, je pouhým poukazem ke skutečnosti jako celku. A ten poukaz ani onu skutečnost v jejím celku nevyjevuje (Hérakleitos užívá slova LEGEIN, k tomu se vrátíme), ale ani ji na druhé straně neskrývá (neboť ona se přece skrývá sama). Teprve LOGOS je s to přivést na světlo skutečnost celou, tj. v její časovosti, událostnosti, dějovosti. Pouze LOGOS je na jedné straně schopen sebrat a udržet pohromadě (či lépe: v jednotě) samu událost, aby nebyla pouhou sérií jednotlivých fází, a pouze LOGOS nám může umožnit chápat událost jako celek. Proto LOGOS nemůže být chápán jako totožný s FYSIS, ale nemůže být ztotožňován ani s bytím skutečnosti (jakožto pravého jsoucna resp. pravé události). Bytí není základem, neboť je možné jen díky FYSIS a LOGU.

(910723-1)